Ч. 183. Середа 1 вересня (19 серпня) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї парляментарної. — Протическі демонстрациї. — Заговір грецких офіцирів і положене в Грециї. — Ішпанці в Мароку.

Президент кабінету бар. Бінерт вертає в неділю до Відня а з ним і міністер для справ заграничних ґр. Еренталь. Конференциї з нїмецкими і ческими послами розпічнуть ся в слідуючий понеділок або второк. Пос. Удржаль скликує на день 4 вересня парляментарну комісию ческого союза до Праги на засідане.

З Праги доносять: Нині збирають ся народно-соціяльні посли на конференцию, на котрій мають рішити, чи ческі радикальні посли мають взяти участь в конференциї предложеній президентом міністрів бар. Бінертом чи взагалі не явити ся на конференциї.

„Korresp. Wilhelm“ доносить: Вчера вечером недалеко ческого „Народного Дому“ в 15. окрузї зібрало ся около 300 осіб з нїмецко-народної партиї, і зробили велику демонстрацию перед будинком ческого банку „Widenska Založna“ звідки знов пустились перед „Народ. Дім“ де зовсім не було ніяких зборів. Поліция заступила демонстрантам дорогу а товпа кинулась тоді на сусїдні улиці та повибивала шиби у всїх ческих льокалях і наробила великого спустошеня. Коли поліциян хотів арештувати одного з демонстрантів, обкидано его камінем і зранено. Поліциян арештував того чоловіка грозячи ему набитим револьвером. Арештовано загалом 7 осіб.

Як доносять з Атин, послідний заговір грецких офіцирів був в слідуючий спосіб зорґанізований: В корпусї офіцирскім вже від давна домагано ся реорґанізациї армії. Аґітация в сїй справі розширила ся на цілий край. Дійстна орґанізация в Атинах обнимала 450 офіцирів сухопутної армії і 150 офіцирів маринарки. Офіцири під словом чести обовязали ся слухати розпоряджень центрального комітету. Орґанізация була поділена на 12 секций, котрі обнимали всї ґарнізони.

Коли щезла небезпечність війни, центральний комітет постановив предложити жаданя офіцирів в формі меморияду до президента кабінету і короля. Постановили домагати ся передовсім усуненя з армії наслідника престола кн. Константина. Крім офіцирів зорґанізували ся були також студенти і круги промислові. Президент міністрів не хотів приняти меморияду. В виду того постановлено устроїти збройну манїфестацию: офіцири мали з войском вступити до міста і змусити президента міністрів і короля до вислуханя їх жадань. Рівночасно мали заплисти до пристані Фалерон военні кораблї, звідки панували би над столицею.

О тім проєктї довідав ся король і правительство. Король в довірочній дорозї казав заявити комітетови, що коли би офіцири обставали при усуненю наслідника престола з армії, то король був би змушений зі всїма членами королївскої родини виїхати з краю. Офіцири тоді змінили свої жаданя в тім напрямі але зажадали, щоби князї не мали в армії ніякого упривілейованого становища а передовсім, щоби становище головного командуючого армією, котре займає наслідник престола і щоби ціла одвічальність спадала на міністра війни. Король згодив ся на то жадане офіцирів і на скоре скликане палати послів в цїли залагодженя жадань офіцирів.

Про теперішну ситуацию в Грециї доносить „Gaulois“: Атиньский посол Скусес так представляє ситуацию в Грециї: Рух в Атинах не має характеру антидинастичного. Король Юрий тїшив ся завсїгди популярностию і всї оцїняють его заслуги, які поклав для добра краю. Цїлий рух треба віднести до змагань відновленя сил кравої оборони на суши і мори.

Нема найменшого сумнїву, що Ішпанці мимо урядових заперечень і строгої цензури, розпочали вже зачіпні кроки против Кабилїв. Розпочали они їх з табору коло Рестінґи, що находить ся під охороною фльоти. Головною причиною походу в сторону Сольо ель Арба, сїм кільометрів від Рестінґи в дорозї до Селюану є те, що є там подостатком води, якої

---

2)

Дух з Нінфи.

Історія з Кампанії — Вольдемара Урбана.

2.

То було в тім часї, коли я перший раз відвідав молодого лїкаря в Корі. Він все менї розповів і виглядав дуже сумовито.

— Щож то таке тай дух з Нінфи? — спитав я — як має ся річ з ним?

— То ви незнаєте?

— Ні.

— То ходіть зі мною а побачите, як то річ з ним має ся.

Ми злізли на долину по сїрих скалах, на котрих стоять старі з нетесаного каміня побудовані хатки, котрі здалека виглядають також як скали. То було під вечер одного досить красного але горячого дня з весни. Верема було красне і спокійне. Лиш на заході понад морем повисла була хмарою у воздусї мрака, мов би мала настати туча. Але ми на то не зважали лиш пішли дальше сьміло до нашої цїли тими дорогами, що тягнуть ся повисше багон по скалах.

То майже безлюдні сторони. Лиш рідко де можна побачити якого пастуха або кількох рубачів а всї держать ся з далека від тих багон, що тягнуть ся долиною милями далеко аж до Терачіни. Тут страх перед духом з Нінфи держить всїх здалека. Ціла околиця єсть безконечно мелянхолійна і сумна; тих кілька весняних цьвітів, що тут і там виглядають з поміжи скал, мов би ще не мали відваги висунути ся дальше, роблять своєю живою грою красок враженє недужих в горячці, котрих вже вчепила ся багонна пошесть. Навіть птиці не залітають в ті сторони.

— А щож то таке тота Нінфа? — спитав я знову. — Чи то який став, чи скала, чи може якась місцевість?

— А ви ще не були в тих сторонах? — спитав мене доктор Цаккаріні. Видко, уважав мене за такого, котрий мало що знає.

— Ні — кажу не був. Тай чого менї туди заходити. То такі невідрадні сторони.

— Як би ви тут родили ся, то ви би любили сї сторони так як ніякі инші в сьвітї — відповів він на то трохи сентиментально.

— Ну, так знов не гадаю — сказав я на то легковажно.

— Даю вам моє слово на то — говорив він живо дальше. Звідси люди не виходять кудись в сьвіт за море. Ніхто не покидає своєї оселї, а коли вже змушений вибирати ся в дальшу дорогу або лишити ся десь на довший час, то числить дні, коли вже верне.

— Не розумію того. Такі пусті багна.

— То бачите така вже людска натура. Що батьківщина то батьківщина. Видите онтам в долинї ту стару, прочитаном оброслу башту, що виставе з багна? Та й тоті ряди домів на право і ліво від неї? То Нінфа.

— Ах! — сказав я здивований — отже то місто?

— Коли хочете, так, але без людий.

— Що? То в тих домах ніхто не мешкає?

— А тож ви хочете, щоби хтось в багнї мешкав і дихав? Там улиці то багонна вода, а ціле місто майже два метри у водї. Там від многих літ люди вже не мешкають.

— Отже то таки якісь там мешкали?

— Розумію ся. Місто так само як і той великий римский гостинець опустїли, бо там поробили ся багна, котрим від того довгого часу ніхто ще не міг дати ради. Правда, що від кількох літ утворило ся товариство для осушеня тих багон, але не зроблено ще нїчого або так мало, що нема о чім і говорити. То спадщина по старих господарских гріхах. Не так борзо дадуть собі з нею раду.

Я придивив ся тоді сему в своїм роді якомусь дивному образови. Вже зачинало змеркати ся. Легкі тїни сумерку зачинали вже вкривати ніби якоюсь слоною стару чорносїру башту і ті доми опущеного міста, що в нїмій задумчивости виглядали мов би якісь розвалини і як би якісь духи підносили ся з води. Довкола нас було тихо мов би в гробі. Ані живого духа, ані людини, ані зьвіряти не було нїгде видко. Менї стало якось немило. Тота широка, темна площа води, котра ані трошки не рушала ся а на котрій тут і там спочивали

найбільше хибувало Ішпанцям. Войском доводить ґенерал Аґеріля. Як заявив ішпаньский міністер заграничних справ, сей похід має на цїли забезпечити Ішпанцям деякі становища і в сей спосіб улекшити дальшу воєнну акцію. Міжтим старають ся Марокканцї укріпити свої оборонні становища, особливо коло Надору. Ішпанцї ужили недавно своєрідного воєнного підступу. Прогнавши з одної хати на узгірю гори Ґуруґу кількох Марокканців наглим нападом, полишили там велику скриню з динамітом, а самі вернулися. Марокканцї прийшли назад до хати і відчинили скриню думаючи, що єї через недогляд забули Ішпанцї. Се спричинило сильний вибух, який повбивав та поранив богато Марокканців. Тих, що остали при житю, вистріляли до ноги Ішпанцї, які були недалеко зачаїли ся. Мимо сего вигляди Ішпанців на успіх є дуже малі, бо Кабилї одержують все підмогу з внутра краю. — Після інформаций, наспівших до Европи, ряди Кабилїв в послідних днях скріплено значно відділами, які прийшли на поміч з глубини краю. По стороні ішпаньскій оцінюють ту поміч на 16.000.

Новинки.

Львів, дня 31-го серпня 1909.

— **Іменовання.** Є. В. Цїсар іменував інспектора шкільного у Львові, Казим. Брухнальского, краєвим інспектором. Міністерство просьвіти приділило его до служби в галицкій краєвій Радї шкільній.

— **Вписи до ц. к. торговельної Академії** у Львові вже розпочали ся. Наука тревае 4 роки. На перший рік приймає ся учеників з укінченою IV кл. ґімн. або реальною а також учеників з III клясою школи видїлової, коли здадуть вступний іспит з викладової польскої мови і рахунків. Чесне виносить 40 К. — Вечірні курси три рази на тиждень по дві години розпічнуть ся в місяцї жовтни. Вписи будуть визначені на конець вересня або початок жовтня. На першім курсї можна учитись поодинокої і подвійної бухгальтериї купецкої, на другім курсї подвійної бухгальтериї банкової. Учасники так першого як і другого курсу можуть крім бухгальтериї учити ся купецкої рахунковости, кореспонденциї, векслевого права. За кождий предмет оплата виносить по 20 К. Специяльних условин принятя на сї курси нема. Учать ся тут люди ріжних занять, старі і молоді. Курс кінчить ся в марті. Сьвідоцтва з курсу не дістає нїхто. Іспитови з кождого поодинокого предмету (в марті) може піддати ся кождий (і той хто не ходив на курси) і з сего іспиту одержує сьвідоцтво. Оплата при іспиті за кождий предмет по 16 К. — Звертаєть ся увагу, що іспит з рахунковости в Намісництві обіймає головно рахунковість в державних урядах (прим. в податкових урядах) і може придати ся лиш тим, що мають намір вступити до державної служби. Хто шукає місця в банках, стоваришенях, касах ощадности, в фірмах торговельних або промислових, сей мусить виказати ся іспитом в ц. к. Академії торговельній з подвійної бухгальтериї товарової, зглядно банкової.

— **В новоотвореній бурсї ремісничо-промисловій в Коломиї** при тамошній філїї „Просьвіти“ знайде приміщене около 15 питомців, учеників місцевих фахових шкіл (деревного промислу, гончарскої і шевскої школи) евентуально і инших фахів. Условия принятя: місячна доплата 15 К готівкою, зглядно в натураліях (по можности будуть два місця безплатні). Близші вказівки подасть устно або письменно член Видїлу філїї п. Іван Петришин в канцеляриї Товариства в „Народнім Домі II поверх — що дня від 9—11 год. рано. Подання належить вносити на руки сего ж члена або почтою ул. Замкова ч. 300. — Записи до повисших шкіл відбувають ся від 1—4 вересня. Вимагає ся найменше укінченої 4 кляси народної школи і скінченого 13 року житя.

— **Розкопи в Кошилівцях.** Консерватор проф. Кароль Гадачек робить вже від липня розкопи на двірскім лану „Обоз“ в Кошилівцях заліщицкого повіта, належачім до дра Иосифа Бернштайна. На сїм місци відкрив случайно п. Л. Бернштайн ще в 1906 р. слїди оселї і взяв ся розкопувати єї спершу сам, а відтак в порозуміню з п. Кайндлем, професором черновецкого унїверситету. Лїтом м. р. почав вести коштом Бернштайнів систематичні розслїди оселї проф. Гадачек, котрий виказав, що на археольоґічнім терені була насамперед велика оселя в другім тисячлїтю до Христа, а відтак мала оселя славяньска в добі між X а XIII віком по Христї. По славяньскої оселї лишив ся ще вал, сильно зораний, що відмежовував єї від легко доступної сторони і забезпечував єї, а в земли находять ся черепки посуди з филястим мотивом, слїди камінних ватр, тягарці від пяльців, зелїзні та бронзові предмета (сего року добуто бронзовий хрестик, трилисту зелїзну стрілку, зелїзний ножик). Високу наукову й музейну стійність має неолїтична оселя, котрої румовище творить трохи глубші верстви. В земли збереглн ся добре малї круглі печки, виліплені з глини, на верствах черепків з посуди. Сегорічні дослїди велять догадувати ся, що сї печки служили до гончарских цїлий. З румовищ паленої глини, що колись творила тинк стін деревляних будинків, знищених пожежою, добуто доси кількадесять теракотових статуйок, що зображують мужеских ідолів (божків), відтак численні, чисто мальовані фіґурки биків, песиків та инших зьвірят, кільканайцять цїлих гарно мальованих посудин і безліч черепків побитої посуди (на однім видко намальованого птаха), котрі почасти дають ся зложити, відтак вироби з костий і креміня, тягарці від вереген і пяльців, товчики й жорнові камені. З огляду, що сеся оселя вельми богата в памятники, яло ся би єї цїлу розкопати.

— **З зелїзниці.** Подає ся до відомости, що що курс поїздів ч. 22/26 і 22/27 межи Львовом а Бруховичами продовжує ся до 30 вересня включно.

— **Холера.** Чимраз голоснїйше зачинають надходити з ріжних сторін вісти про вибух холери, однак у нас в краю доси справдешної холери ще нїгде не сконстатовано. Говорено, що вибухла холера у Вадовицях і що там помер на ту пошесть фабрикант Фішґрунд. Бактериольоґічні розслїди в Кракові не виказали однак бактерий холеричних, а всї члени родини померших суть зовсїм здорові. Розійшла ся була також чутка, що в Стрию померло 2 жидів серед підозріних обявів, але й в сїм случаю не ма певности і здає ся, що то була лиш т. зв. холерина. — Досить сильно вибухла холера в Голяндиї. Після урядового повідомлення знаходить ся в бараках в Ротердамі 11 осіб недужих на холеру, а 3 особи підозріні о ту хоробу; 90 осіб позістає в обсервациї. Від 28 с. м. були тут 3 случаї смерти. Від 20 с. м. загалом померло тут 8 осіб Більшість тих случаїв була наслїдком пита нечистої води з ріки.

— **Арештоване палїя.** В Грималові арештовано на приказ комісаря львівскої поліциї п. Лукомского, котрий виїхав там для переведеня слїдства, 15 лїтного мельничука Каз. Немца, підозріного о підпалене двора гр. Пінїньского в Грималові, при чім займили ся і селяньскі хати та згоріло кільканайцять будинків.

— **Вписи** на рік шкільний 1909/10 до приватної женьскої семинариї під зарядом СС. Василиянок в Станиславові ул. Заболотівска ч. 13 відбудуть ся дня 7 і 8 вересня с. р.

— **В „Музичнім інститутї Тов-а ім. М. Лисенка“ у Львові,** до котрого вписи розпочинають ся дня 31 с. м. і будуть відбувати ся в годинах між 11 а 1-ою перед полуднем і 4 а 6-ою пополудни в комнатах института „Народ. Домі“, розпочинає ся наука з днем 3 вересня. Научні предмети суть: Музична теория, наука гармонїї, теория музики, наука сольового і хорального сьпіву, гри на фортепянї і гри на оркестральних інструментах. Новоступаючі елеви платять вписового 4 К. Річна оплата, яку мож сплачувати і місячними ратами, виносить: За науку сольового співу в I і II році 150 К, в III і IV році 200 К, а в V році 250 К. — За науку хорального співу річно 20 К. — За науку гри на фортепянї в I році 90 К, в II р. 100 К, в III р. 120 К, в IV р. 140 К, в V р. 170 К, в VI р. 200 К, в VII р.

жовті цьвіти з величезним листєм, той неурожайний багонний ґрунт і сьвідомість небезпечности, в якій чоловік знаходив ся, а вже особливо тото старе мертве місто, котре нїби лиш, що так скажу, головою виставало з води та заросло папоротию, причитаном і всїляким хабузем — то було дїйстно як не може бути красше місце для духів і якогось сотворіня, що не має в собі крови та боїть ся божого сьвітла, але не для людий з тїлом і кровю. Мимо волї насувало ся на гадку, що жителї старої Нінфи добре зробили, що винесли ся та полишили місто своїй судьбі. Гниль і смерть то були головні черти характеру сих сторін.

Коли я так довше дивив ся, то менї навіть привиджувало ся, мов би понад тими водними улицями мертвого міста, особливо же довкола старої башти, робили ся якісь малі синяво сьвітячі хмарки. Чи то був привид? Чи може таки дїйстно було щось подібного?

— А дух? — спитав я по довшій хвили, коли менї вже дїйстно лячно ставало і щось нїби як мороз зачинало іти по тїлї. — А деж той дух з Нінфи?

Молодий лїкар усьміхнув ся добродушно і відповів: Алеж мій любий, за богато жадаєте. А звідкиж менї взяти зараз духа? Особливо же дух з Нінфи то не такий скорий до товариства як то вам може здає ся. Впрочім можете говорити о щастю, коли єго не побачите.

— Якто?

— Розкажу вам, що я тут і там довідав ся від старих жінок про духа з Нінфи. Передовсїм він показує ся лиш лїтом.

— Ах, — сказав я на то, — отже то такий дух що легко мерзне?

— Не знаю — але то не так сьмішно, як вам може здає ся. Послухайте. Дух з Нінфи складає ся лиш з самих костий, котрі старає ся дуже пильно закривати брунатною чернечою одежию, такою як єї носять Францїскани. Отже коли якась бідна людина, що має тїло і кров, користає з того короткого часу, який їй на сїм сьвітї призначений, і жиє весело та й досить щасливо а вдоволена своїм щастєм стає горда і зухвала — бо щастє бачите робить гордим і зухвалим — та гадає що то так вічно буде, тодї піднимає ся з мертвого міста чернець в брунатній ризї і калатаючи своїми кістьми, вискірить свій кістякуватий лоб без очий і губ та каже: Твоя гадка то піна і сон. Правда то я. Такий і ти колись будеш. Тодї бідна людина марнїє і нидїє, блїдне і слабне щораз більше, аж одного дня зложать єї в сиру землицю. Тодї кажуть люди: „Він черця видїв“ або: „Він видїв духа з Нінфи“, підчас коли він поправдї має пропасницю і гине від неї.

— І на то нема нїякої ради? — спитав я пригноблений.

— Чому нї? Не розходить ся о нїчо більше лиш о то, щоби забезпечити ся від комарів. Але коли люди не хотять тому вірити, що я їм кажу і не роблять того, що я їм раджу — розуміє ся заким занедужають, — то очевидно приходить чернець і їх забирає а коли они вже раз єго побачили, то розуміє ся, що тодї вже не можна нїчого вдїяти.

Сильний гук грому зробив нараз конець нашій розмові про духа, а коли ми перепуджені оглянули ся, побачили ми, що знайшли ся серед тучі яка тимчасом надтягнула від сторони моря. Великі, грубі каплї теплого дощу падали на землю. За першим громом слїдували борзо дальші, жовті блискавки осьвічували сталево синим сьвітлом цїлу охрестність.

Як далеко і широко нїякої хати, нїякого захисту. А до того зробило ся так темно, що аж страх брав. Ми ледви ще лиш то видїли, що коло нас а за яких пять або десять мінут вже би ми нічого не видїли і змокли аж до нитки.

— Треба нам спішити ся — сказав доктор Цаккарінї. — Може будемо могли пересидїти у старої Мариуччі, котра тут на горі на отсих скалах має свою хату. Ходїть борзенько, бо змокнемо так, що треба буде дїйстно одїж викручувати.

(Дальше буде).

240 К, в VIII р., 280 К — За науку гри на скрипцях в I і II р. 80 К, в III р. 100 К, в IV р. 120 К, в V р. 150 К, в VI р. 180 К, в VII році 210 К. В Інститутї учать виключно іспитовані професори з державними учительскими кваліфікациями на середні школи. — Хоть вписи до Інститута розпічнуть ся доперва з днем 31 серпня, було би дуже пожаданим, з огляду на ріжнородні адміністрацийні чинности, на потребу приєднати нові сили научаня, на евентуальне розширене дотеперішного льокалю і т. п., наколи би родичі, що наміряють повірити Інститутови науку своїх дітий, зволили вже тепер зголошувати ся листовно до голови Товариства проф. Волод. Шухевича у Льво ві, ул. Собісчини ч. 7.

— **З сокільского руху.** Дня 19. вересня с. р. відбуде ся в Стрию о 10 год. рано посьвячене прапора стрийского „Сокола“. По посьвяченю величавий похід Соколів і Січий через місто; по полудни фестин, підчас котрого будуть виконані вправи Соколів з цілої Галичини. Підчас фестину буде уряджена також і фантова льотерия. Всяких інформаций уділяє і фанти приймає Володимир Дутка, інжинер зелїзничий в Стрию.

Минувшої неділї відбуло ся в Нозосілках гостинних посьвячене прапора тамошного „Сокола“. На се сьвято приїхали о. Кульчицкий з Вощанець, о. Кульчицкий з Підгайчик, о. Петрик з Комарна, кількох академиків з околиці, відпоручник львівского „Сокола“ д. Г, прибуло по кількадесять Соколів з Вистович, Хлопчиць і Загіря під проводом своїх голов і начальників, а з сусідних сіл, де нема „Соколів“, як Підгайчики, Колбаєвичі, Долобів і ин., зібрало ся богато селян, щоби придивити ся сему невиданому ще в тих сторонах сокільскому торжеству. По службі Божій, під час якої місцеві Соколи і Сокілки творили в церкві шпалір, духовеньство з місцевим парохом і деканом о. Айталем Ковальским посьвятило воду, а потім по другій стороні церковного цвинтаря відбуло ся посьвячене прапора, вбиване памяткових цьвяшків і передане прапора „Соколова“. Місцеві Соколи і Сокілки в числі коло 80, уставлені в двоpяд, творили оден бік квадрату, а Соколи і Сокілки з сусідних сіл уставили ся по боках. Поза шпалірами стояли тисячі народа. Коли о. декан Ковальский підніс прапор зі стола, музика заграла сокільский марш а потім Соколи відспівали одну строфку того маршу. З прапором в руці станув о. декан перед стягом новосілецких Соколів і горячими словами поручив їх опіці сей скарб, яким єсть прапор у Соколів. Потім відібрав приречене від хорунжого а вкінци від цілого стягу. Настрій хвилї був такий торжественний, що многим видцям блисли слези в очах а на лицях всіх малювалась неописана радість. По сих церемоніях гості зібрали ся під домом „Сокола“ і Читальні „Просьвіти“, а перед тими передефілювали всі Соколи і Сокілки з прапором при музиці і звуках сурми. Вкінци занесено прапор з всіма почестями до церкви, гості удали ся на обід, а потім відбувала ся на толоці забава при музиці

Станіславівский „Сокіл“ орґанізує масову прогульку на хліборобску виставу до Стрия. Прогулька отся виїде зі Станиславова з музикою, окремим потягом в день отвореня вистави, то є неділю дня 19 вересня рано. В прогульці возьмуть участь „Соколи“ в мундурах, інтеліґенция, міщане і доохрестні селяни. Комітет, устроюючий прогульку надієть ся, що всіх прогульковців зі Станіславівщини буде около 500 осіб. Дорога до Стрия і з поворотом та з білетом вступу на виставу стояти-ме всього лишень 4 К. Позаяк товариство „Станіславівский Сокіл“ мусить поробити деякі приготовленя до прогульки, як замовити специяльний поїзд та порозуміти ся з виставовим комітетом, проте просить охочих зголошувати чим скорше свою участь в наміреній прогульці на виставу до Стрия. Зголошеня приймає „Сокільский Базар“ в Станіславові а за зголошеного буде ся уважати лишень того, хто зложить 4 К (в „Сокільскім Базарі“) на кошти подорожи і вступ на виставу.

— **З вижницкої ґімназиї.** Новий шкільний рік розпічне ся дня 13 вересня о 9 год. рано сьвяточним богослуженем. Правильна наука зачинає ся дня 14 вересня о 8 год. рано. Вступні іспити до I. кляси відбудуть ся дня 9 і 10 вересня. Дотичні ученики мають явити ся між 8—10 год, з родичами або їх заступниками і виказати ся метрикою, що в 1909 р. мають, або будуть мати що найменше 10 літ, а як учащали до народної школи, ще й сьвідоцтвом що найменше за IV. шк. рік. Такси виносять разом 7 корон 30 сот., які в разі неприняття ученика звертають ся. Іспити повторні (з одного предмету) і вступні до II. кляси відбудуть ся дня 10 вересня від 10 год. почавши (письменно) і 11 вересня від 10 год. почавши (устно). Такси за вступні іспити до II. кл. виносять 24 кор. а такси принятя 7 К 30 сот, а зголошувати ся (устно або на письмі) до сих іспитів можна належними сьвідоцтвами і метрикою до 6 вересня. Ученики, що вже належали до закладу, як і ті, що вже перед вакациями здали вступний іспит до I. кл., записують ся дня 13 вересня від 8—9 год. рано. Перше названі мають показати річне сьвідоцтво і вплатити 3 кор. такси, а послїдні мають предложити посьвідку принятя. Ученики з инших ґімназий зголошують ся в дирекцийній канцеляриї дня 11 вересня між 10 а 12 год. Они мають виказати ся своїми сьвідоцтвами і метрикою та заплатити 7 К 30 сот. На послїдкім сьвідоцтві мусить бути замітка дирекциї, що проти принятя ученика до иншого закладу нема ніякої перешкоди. Близші відомости подані на чорній таблиці закладу.

— **Борба з божевільним у ваґоні.** В суботу у вечірнім поїздї їдучім з Відня до Кракова прийшло до страшної події. Поїздом тим їхав якийсь Котковский, властитель більшої посілости в Царстві Польскім, як здаєсь, чоловік хорий на умі. На стациї в Прерові начальник стациї довідавши ся о підозрілих проявах в поведеню Котковского, сказав двом стражникам зелїзничим сїсти по обу сторонах коло него і пильнувати его. Ледви що поїзд рушив із стациї, як Котковский зачав вже непокоїти ся. По якійсь хвили добув нагло револьвер і стрілив та убив на місци одного стражника. Коли змірив ся ще й до другого револьвер не вистрілив. Розпочала ся тепер борба на житє і смерть межи стражником а божевільним. Наконець Котковский вирвав ся і вискочив з поїзду. Стражник вискочив за ним. То побачали инші подорожні і приладом алярмовим задержали поїзд. Стражникови на поміч побігли тоді вояки, що случайно їхали тим поїздом і аж тоді удало ся Котковского опанувати.

Телеґрами.

Бреґенция 31 серпня. О 7 год. 50 мін. рано всів Є. Вел. Цісар серед овацій численно зібраної публики на сальоновий пароход „Цісарева Єлисавета“ в цїли поїздки по озері. За двірским пароходом поплив ще й другий резервовий.

Ліндав (над озером Боденьским) 31 серпня. Пароxід „Цісарева Єлисавета“ з Монархом на покладі приплив тут о пів до 9 год. Цісар мав на собі мундур баварского 13 п. п. а кн. Людвик баварский, котрий явив ся в мундурі свого австро-угорского полку, повитав Монарха іменем кн. реґента Люітпольда. Цісар і князь пішли з пристані до віллї „Am See“, де Цісар привитав ся з баварскою княгинею Тересою.

Віденъ 31 серпня. „Vaterland“ помістив комунікат з повідомленем, що з причини народних спорів 7. загальний з'їзд австрийских католиків відложено на пізнійший догіднійший час.

Петербург 31 серпня. Міністерство відмовило маґістратови в Каменци подільскім позволеня на отворене другої ґімназиї міскої доказуючи що одної ґімназиї для Каменця зовсім вистане.

Константинополь 31 серпня. Завтрішна рада міністрів має остаточно рішити о затягненю позички 7 чи 10 міліонів фунтів турецких на покрите недобору в буджеті, заплачене відшкодованя всхідної зелїзниці і на потреби войска.

— **Константинополь** 31 серпня. „Turquie“ доносить, що анґлійска пара королївска в цьвітни слідуючого року в супроводї части анґлійскої фльоти загостить до Константинополя.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **$2^{\underline{30}}$**, $5^{\underline{50}}$, 7·25, **$8^{\underline{55}}$**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **$8^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, **$2^{\underline{15}}$**, 5·40, $10^{\underline{30}}$.

З Черновець: **$12^{\underline{20}}$**, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*, **$2^{\underline{05}}$**, 5·58, **$6^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, **4·25**, $11^{\underline{00}}$.

З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.

З Сокаля: 7·10, 12·40, **4·50**.

З Яворова: 8·05, 5.

З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, $10^{\underline{12}}$.

З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), $9^{\underline{39}}$.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), $8^{\underline{21}}$.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брюховичь:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 8·15, $8^{\underline{20}}$.
" $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
" $^{1}/_{7}$ до $^{30}/_{9}$ 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.

З Янова:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 1·15, $9^{\underline{25}}$,
в неділї і р. к. сьвята: від $^{2}/_{5}$ до $^{12}/_{9}$ 10·$\underline{10}$.

Зі Ширця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{\underline{15}}$.

З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 $11^{\underline{45}}$.

З Винник що дня 3·44.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).